

تو تر نه سرفراز جگت ما خدا کرے
 جہ یاد دل ما اپنا خدا نی کرا کرے
 جہ نا جگر ما ذکر خدا نی وسا کرے
 ماٹھا نه لوگ تر نی قبر پر گھسا کرے
 دے چھ جواب وہ نه کر جہ کوئی ندا کرے
 گر قدسیو فلک نا ورمق پر لکھا کرے
 تریبه تھی نور دیکھی ا سورج چھپا کرے
 تو ا خدا نا لوگ نی بس اقتدا کرے
 گر کئی نہ تھی سکے تو چھ واجب دعا کرے
 بھوکے مرے پڑوسی نه پوتے جما کرے
 نونند تر کرے نه سگا تلملا کرے
 مؤمن نی پروری ما جہ دوله فنا کرے
 جہ پر فلک جھکی نه ستارا فدا کرے
 کھارو تھی نه دریو حسد تھی وھیا کرے
 مشکل کشائی اھنی وہ مشکل کشا کرے
 در حال اسماں ابر نی گھٹا کرے
 پروردگار سیف الھدی نی بقا کرے
 مؤمن ودھے نه دشمنو جگ ما گھٹا کرے
 اھنی دعاء قبول خدایا سدا کرے

جہ کوئی خدا نا نام نی مالا چا کرے
 کاں چھ خدا جدا وہ بشر تھی اے دوستو
 انسان وہ چھ باقی ا فانی جہان ما
 جہ شخص بندگی ما گھسے ذات نه تمام
 قبرو ما جیوتا چھ وہ باری نا اولیاء
 اک اک ولی نی شان نہ تحریر تھی سکے
 لحدو نا وادلو ما چھپا چھ وہ سورجو
 چاھے جہ کوئی خلاصی هیولی نا قید تھی
 مؤمن اوپر چھ مؤمن نا حق یارو بے شمار
 ہرگز نسل نہ رھے جہاں ما وہ لوگ نی
 محروم وہ شخص چھ خدا نا جہال تھی
 احسان وہ بشر نو چھ خالق نی ذات پر
 چھ ا صفة گرامی نا سیف الدین مدعی
 عبدعلی نی دیکھی نوازش نه بارھا
 مشکل کشائی کرتا رھے چھ جہان نی
 نکلے اگر وہ دھوپ ما قدره نا نونہال
 جہاں لگ خدا نونام چھ عالم ما وھاں تلک
 جہ کوئی دعاء سنو تو وہ امین بولجو
 صادق علی ا خاک قدم مؤمنین نی

خوبی چھے بے شمار وہ عصۃ شعار نی
یہ پر جو کوئی رلاوے تو روو گا کرے